

ПРЕСПИВНА ПЪСЕНЬ

Тиха ношь запали
яснитѣ звездички
и пошепна нѣжно:
— Лека ношь на всички!

Синитѣ очики
още ли сѫ будни?
Нѣма ли да видятъ
сънищата чудни?

Палави ржички,
още ли дѣржите
хубавата кукла
съ розави странички?

Малкитѣ крачета,
гдѣто цѣлъ день тичатъ,
мирни да почиватъ
никакъ не обичатъ.

Хай заспете скоро,
че отдавна Сънчо
чака на вратитѣ,
пита дали спите.

Сънчо ще ви води
въ своитѣ палати;
тамъ игра ви чака,
дарове богати.

Той ще ви разкаже
приказки чудесни.
Ако спите кротко
ще ви пѣе пѣсни...

Тиха ношь се спустна
долу на земята.
Месечко, усмихнатъ,
тръгна въ небесата.

Мирра

ПЪСЕНЬТА НА ЯНТРА

И сега Янтра се вие около Тѣрново все така, както се е виела въ времето на славния бѣлгарски царь Иванъ Асенъ II. И днесъ старопрестолниятъ бѣлгарски градъ се оглежда въ водитѣ ѝ, както се е оглеждалъ тогава.

Но, вмѣсто развалинитѣ, които виждаме сега по Царевецъ и Трапезица, тогава се е издигалъ величественъ царски дворецъ. Бѣлѣли сѫ се красивитѣ домове на знатни бѣлгарски боляри. Виждала се е голъмата Балдуинова кула. Възвишавали се къмъ небето стройни кубета и камбанарии на множество цѣркви.